

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De apparitione facta die octaua præsentē Thoma

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

De apparitione facta die octauo præ-
sente Thomâ. Ioan. 20.

III.

I. **C**UM Thomas protestatus fuisset: *Nisi videro in manus eius fixuram clauorum, non credam,* post dies octo rursus discipulis congregatis cū Thomâ, *Veni Iesus ianuis clausis, & stetit in medio. & dixit: Pax vobis*

Quanta fragilitas hominis destituti gratia? quanta peccatoris non statim resipiscentis cōtumacia? En Thomas, qui segregarat se à cætu discipulorum, ideoq; non meruerat primum cum ijs videre Dominum rediitum, non solum apparitionem Angelorum & visionem mulierum, velut deliramentum deridere pergit; sed insuper contestantibus omnibus, se vidisse eundem, & palpasse, pertinaciter credere renuit: modū extraordinarium, quo vellet ad fidem perducī, præsumptuosè Deo præscribere nō erubescit: cum summa omnium tristitia in hac pertinacia & præsumptione occiduo perseverans, nullis se rationibus convinci, nullius, ne quidem ipsius Petri & Matris Dei obtestationibus flecti sinerit. Quàm verè inde apparet, quod fides & conuersio peccatoris sit gratuitum

X

tum

Ioan. 14.

tum donum Dei? Et quàm verè dixerit ipsa Veritas: *Nemo venit ad me, nisi Pater meus traxerit illum?*

Quò Thomas incredulus, quò quis peccator tandem deueniret, nisi illum diuina misericordia benignè respiceret? At quantò maior benignitas Saluatoris non solum ad hanc vnicam ouiculam errabundam reducendam iterum apparere dignantis, sed etiam ex hac tanta pertinacia eius tantum bonum elicentis, feruentem scilicet eius conuersionem, & nostrum omnium in fide resurrectionis eius confirmationem? Agnitio humanæ fragilitatis, comparsio, spes misericordiæ, gratitudo, zelus animas errantes reducendas.

II. Deinde dicit Thomæ: *Infer digi-
tum tuum huc, & vide manus meas, &
affer manū tuam, & mitte in laeuis meum,
& noli esse incredulus, sed fidelis.* Quàm
inestimabilis dignatio Domini vni-
uersorum, qui non dedignatur seruu-
lum incredulum eo ipso modo extra-
ordinario, quo ipse presumptuosè vo-
luerat, ad credendum inducere, cic-
trices vulnerum suorum palpandas il-
li offerendo, manum que eius, quam-
uis repuentis, vt credibile est, appre-
hen-

Act. 9.

hendendo, ijsque applicando! Quam incomprehensibilis eiusdem providentia erga quemvis electum, ut propter illum, si opus esset, rursus de cælo descenderet; vti propter Paulum fecit; & potius totum vniuersum inverteret, quam vnicum electum perire sine-
ret? Amor, gratitudo, fiducia.

III. Thomas, visis tactisque cicatricibus gloriosi corporis Domini, mox diuina lucē collustratus, agnoscens eius Diuinitatem exclamauit: *Domine meus, & Deus meus!* Quam miris senserit repētē cor suum flammis cor-ripi, quam primū manum misit in illam ardentem fornacem amoris? Quanto lacrymarum profluuiū inun-datus, cum verbis non posset, singul-tibus veniam errati supplex petierit? Quam eximios tunc coram Christo prostratus fidei, fiduciæ, humilitatis, gratitudinis, amoris, & zeli glorię eius elicuerit affectus? quam ardentē, non absque profusione lacrymarum, eosdem iterarit, quoties & suæ ob-stinationis, & tantæ Domini digna-tionis meminit? Non meruit tamen ob hanc confessionem à Christo bea-tus prædicari, vti S. Petrus, quod il-lam inspectio extorsisset, sed potius ad

expiandam suam incredulitatem arguit: *Quia vidisti me, Thoma, credidisti: Beati, qui non viderunt & crediderunt.*

Quantum est veræ fidei meritum, quod non requirit à sensibus testimonium, nec ab humana ratione experimentum! Feruor conuersionis, & zelus proficiendi in prædictis virtutibus.

IV.

De apparitione factâ septem discipulis piscantibus. Ioan. 21.

I. **C**um septem illi discipuli tum inopix suæ subleuandæ, tum otij vitandi causa tota nocte piscati nihil cepissent, miseratus eos Iesus in litore stans pulmentarium petijt, & cum se habere negarent, ad dexteram nauigij iaci rete iussit: parent illi, & iam non valent trahere illud præ multitudine piscium. Ea quàm vanus & insanus labor est sudare in studio propriæ, alienæque salutis ac perfectionis promouendæ, in nocte peccati absque verâ pœnitentia; in nocte sinistrae intentionis absque puro diuini honoris & amoris intuitu; in nocte confidentiæ in propria industria, nõ in speciali Dei gratia; in nocte voluntatis propriæ absque directione sanctæ obedientiæ? Quantum porro breui tempore proficitur,